

Fortelling om dronning Ina og den uskyldige byen

For ca. tusen år siden hvor dagens Goleniow befinner seg, levde det en heks. Hun bodde i en stor hytte ved elvebredden. Ina het hun. Hun var 46 år gammel, over en og en halv meter høy og slank. Hun var begavet med rødt hår, blå øyner, røde lepper og en pen nese. Som regel kledde hun seg lilla-hvitt. Foreldrene til hekse døde et par år tidligere. Til tross for det, lærte foreldrene hekse en del nyttige ting som var tradisjonelle- inkludert magi. Den opprinnelige magien kjente kun noen få i verden. Bare noen få hekser kjente trollformer og ingen av dem som kjente trollformer til å kunne utøve svart magi. Dermed kunne de ikke skade noen.

Ina hadde en drøm, nemlig å stifte sin egen by som var rettferdig og tolerant for alle sine borgere. Hun trodde veldig på at hun kan oppfylle sin drøm, og derfor ba hun til Gud hver eneste dag. En dag la hun merke til tre triste menn som spaserte. De hadde på seg slurvete klær- de så fattige ut. Ina kjennetegnes med å være en gjestfri person. Hun inviterte de tre fremmede på en kopp te. Etter de var ferdig med å spise rikelig måltid startet den høyeste av gjestene en samtale.

- Hei. Tusen takk for maten. Jeg heter Gol, den minste heter Eni, den med sverd på heter Juw- sa bonden.
- Velkommen til mitt hjem. Jeg heter Ina. Hva gjør dere her? - spurte hekse. Ingen oppsøker disse områder.

- Du skjønner, fru, som det skjer i den urettferdige verden, vi ble feil anklaget for tyveri! Men til syvende og sist klarte vi å rømme fra henrettelse og vi leter etter et sted hvor vi kan slå oss ned- sa Juli med en trist stemme.
- Her hos dere i byen, blir man ofte straffet uten å ha gjort noe galt, for utseende eller meninger?
- Du aner ikke hvor ofte fru! – klaget Juw
- Den er grei. Jeg skal hjelpe dere med bosetting. Men dere må komme med beskjeder om urettferdig straff, er det greit?
- Selvsagt! - sa enstemmig nykommerne.

Siden da begynte mennene å vandre til nabobyene om natten. Der fikk de høre om henrettelser. Og her startet Ina å jobbe. Heksen kunne utøve magi så godt at hun kom inn i byen, trengte gjennom veggene på fengselsmurene og tok de uskyldige i hånden. Etter noen få år utviklet landsbyen seg. Kvinnen var glad i sine oppnåelser. Hun bygde et apotek ved siden av sitt hjem, som hun fylte med produktene sine. Foran apoteket var det en fontene med helbredende vann. Mens byen utviklet seg, handlet innbyggere og ble stadig mer rikere. Ina bygget opp et lager som hun ofte besøkte og så på barna som lekte i området rundt. Dronningen visste hvem hun skulle være takknemlig for, og ønsket at byfolket skulle se i det som hadde skjedd som et følge av Guds kraft. Hun bygde en flott kirke i takknemlighet. Men idyllen varte ikke lenge, andre byer begynte å folke ut, folk rømte fra byer.

Under en av jaktene, la en ridder fra en nærliggende by merke til en bosetting, hvor byens mektighet overrasket han. Dessverre kunne han ikke finne den frem på kartet.

Han varslet straks statens hersker som sendte spioner. Kongen fikk vite fra spionene at alle fanger og mennesker som var urettferdig fengslet var der.

Heksen følte seg urolig, for hun visste hva som hadde skjedd. Hun forutså kongens planer, så hun beordret sine undersåtter til å bygge murer og begynne å bevæpne seg. Men to uker senere angrep kongen byen, innbyggerne hadde ingen sjanse mot den godt trente hæren. Beleiringen tok fire dager. Bare en av de tre portene overlevde, Wolińska, forsvaret av Juwa og Gol. Da soldatene brøt gjennom murene, begynte drapet på innbyggerne. Etter bare noen få timer ødela krigerne det meste av bosetningen. De fant Ina. De tok henne for en heks og drepte, og deretter kastet i elven. Elva ble gylden i mange måneder. Bøndene ble drept akkurat som Ina. Etter århundrer våknet byen til livet igjen og ble gjenoppbygd.

Byens navn kommer fra navnene på de tre reisende som kom til Inas hus for lenge siden. Navnet på heksen overlevde i elvens navn. Kvinnen vandrer langs bredden eller rundt steder hun husker særlig godt. Hun er lykkelig fordi hun oppfylte drømmen sin.